

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/20/2025
Identifikačné číslo spisu:	1518200486
Dátum vydania rozhodnutia:	26.02.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:1518200486.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Miničovej a členiek senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v spore žalobcu: M. P., narodený XX. S. XXXX, trvale bytom N. E. XXX/XX, XXX XX O. N., zastúpený Mgr. Martinom Majerčíkom, advokátom so sídlom Krajinská 30, 821 06 Bratislava, proti žalovanému: STAVMAT STAVEBNINY, s.r.o., so sídlom Pezinská 56, 901 01 Malacky, IČO: 34 116 125, zastúpený Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Kpt. Jaroša 1316/29, 911 01 Trenčín, IČO: 47 256 907, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 62Cr/1/2023, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13. marca 2025, č. k. 11CoR/1/2025-263, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13. marca 2025, č. k. 11CoR/1/2025-263 v časti jeho tretieho výroku, ktorým súd určil, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) ako súd prvej inštancie svojím rozsudkom č. k. 62Cr/1/2023-179 zo dňa 13. júna 2024 zamietol žalobu (prvý výrok) a žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (druhý výrok). Doplniacím rozsudkom č. k. 62Cr/1/2023-213 zo dňa 17. septembra 2024 doplnil výrok III., ktorým návrh na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku zamietol; v tejto časti nadobudol rozsudok právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16.10.2024.

2. Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku sp. zn. R 132/2017 zo dňa 27.12.2017, vydaného rozhodcom JUDr. Milanom Vojtekom. Žalobu odôvodnil poukazom na ustanovenie § 40 ods.1 písm. a) bod 1.,2.,3.,4. a písm. b) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“); v konkrétnostiach namietol právomoc rozhodcovského súdu a neplatnosť rozhodcovskej doložky. Právomoc a platnosť rozhodcovskej doložky mala byť založená na základe čl. V bode 7

rámцovej kúpnej zmluvy zo dňa 03.08.2016, v zmysle ktorej mal žalobca ako fyzická osoba prevziať na seba ručiteľský záväzok za spoločnosť ARGO BUILDING, s.r.o.; v žalobe tvrdil, že zmluvu podpísal ako konateľ spoločnosti, avšak chýba na nej jeho podpis ako ručiteľa - fyzickej osoby, preto označil ručiteľské vyhlásenie za neplatné, resp. nemajúce voči nemu žiadne účinky; uvedené obdobie konštatoval aj vo vzťahu k rozhodcovskej doložke; nárok žalovaného uplatnený v rozhodcovskom konaní považoval za nedôvodný.

2.1. Okresný súd považoval za preukázané, že ako zmluvné strany v rámcovej zmluve boli označení žalovaný ako predávajúci a spoločnosť ARGO BUILDING, s.r.o., zastúpená M. P., konateľom spoločnosti, ako kupujúci; z čl. V ods. 7 rámcovej zmluvy vyplýva, že zmluvnou stranou bol aj štatutárny zástupca kupujúceho, podpisujúci zmluvu súčasne aj za kupujúceho a aj ako ručiteľ; v čl. V ods. 4 zmluvy bola dojednaná rozhodcovská doložka, ktorou bola založená právomoc rozhodcovského súdu konať a rozhodnúť.

2.2. Na základe vyššie uvedeného a po právnom posúdení veci vyhodnotil súd prvej inštancie žalobu žalobcu ako nedôvodnú, pretože žalobca nepreukázal existenciu dôvodu na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods.1 písm. a) zákona o rozhodcovskom konaní a okresný súd zároveň nezistil dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 písm. b) daného zákona. Okresný súd bol toho názoru, že žalobca bližšie nešpecifikoval, ako konkrétne mala byť hypotéza zákonných ustanovení § 40 ods. 1 písm. a) a b) zákona o rozhodcovskom konaní; výnimkou bola len neplatnosť rozhodcovskej doložky, resp. nedostatok právomoci rozhodcovského súdu podľa § 40 ods. 1 písm. a) bod 3 predmetného zákona. Súd prvej inštancie ustálil, že žalobca nerozporoval samotnú rozhodcovskú doložku, obsiahnutú v čl. V ods. 4 rámcovej zmluvy, ale to, že rozhodcovská doložka sa na neho nevzťahuje, pretože zmluvu podpisoval výlučne ako konateľ a nie ako fyzická osoba - ručiteľ. V tejto súvislosti okresný súd vychádzal zo záverov konštatovaných v judikáte R8/2024, na základe ktorých mal za to, že žalobca prevzal ručenie v zmluve platne, a teda sa na neho vzťahovala aj rozhodcovská doložka. Za účelovú označil súd prvej inštancie argumentáciu žalobcu o nedostatku vôle pri preberaní ručenia pri podpise rámcovej zmluvy; v tejto súvislosti konštatoval, že ak by žalobca nechcel ručenie prevziať, nevyjadril by svoj súhlas podpisom na danej zmluve.

Pokiaľ ide o argumentáciu žalobcu na pojednávaní, na túto okresný súd neprihliadol, pretože nebola vznesená v lehote na podanie žaloby a išlo by o neprípustné rozšírenie žaloby; uvedené konštatoval vo vzťahu k námietke žalobcu, že rozhodcovský súd mal rozhodovať o námietke uznesením. Čo sa týka tvrdení, že konateľom spoločnosti ARGO BUILDING, s.r.o. mohol byť aj syn žalobcu, okresný súd dodal, že žalovaný v duplike uviedol, že jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti ARGO BUILDING, s.r.o. bol žalobca; toto tvrdenie nebolo v konaní sporné; žalobca prišiel s náznakom jeho spochybnenia po viac ako 5 rokoch, hoci podpisovaniu rámcovej zmluvy sa žalobca venoval už v žalobe, v ktorej neuviedol, že by na zmluve nebol jeho podpis; keď v žalobe písal o M. P., neuviedol, že by malo ísť o niekoho iného ako jeho samého.

2.3. O nároku na náhradu trov konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) tak, že v konaní plne úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) dovolaním napadnutým rozsudkom zo dňa 13. marca 2025, č. k. 11CoR/1/2025-263, rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. zmenil tak, že rozhodcovský rozsudok sp. zn. R 132/2017 zo dňa 27.12.2017, vydaný rozhodcom JUDr. Milanom Vojtkom, so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, vo vzťahu k žalobcovi M. P., nar. XX.XX.XXXX zrušuje (I. výrok) a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. v prevyšujúcej časti potvrdil (II. výrok). Tretím výrokom určil, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

4. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že tento sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, a síce že rozhodcovská zmluva bola medzi stranami sporu riadne uzatvorená. Uviedol, že z obsahu rámcovej kúpnej zmluvy zo dňa 03.08.2016 vyplýva, že táto bola uzatvorená medzi predávajúcim STAVMAT STAVEBNINY, s.r.o. zastúpeným konateľmi spoločnosti a kupujúcim ARGO BUILDING, s.r.o. zastúpeným M. P., konateľom spoločnosti. Rozhodcovská doložka bola dojednaná priamo v zmluve; z jej znenia vyplýva, že na riešení vzájomných sporov v rozhodcovskom konaní pred

rozhodcom JUDr. Milanom Vojtekom alebo iným rozhodcom či rozhodcovským súdom sa dohodli zmluvné strany a teda obchodná spoločnosť STAVMAT STAVEBNINY, s.r.o. a obchodná spoločnosť ARGO BUILDING, s.r.o.; pokiaľ žalobca ako fyzická osoba nebol zmluvnou stranou rámcovej kúpnej zmluvy zo dňa 03.08.2016, nemohla byť uzatvorením rámcovej zmluvy uzatvorená ani rozhodcovská zmluva, resp. rozhodcovská doložka aj medzi žalovaným ako predávajúcim a žalobcom ako fyzickou osobou. Rozhodcovská doložka medzi žalovaným a žalobcom tak podľa názoru odvolacieho súdu dojednaná nebola.

4.1. Odvolací súd ďalej uviedol, že hoci z rámcovej kúpnej zmluvy vyplýva, že štatutárny zástupca kupujúceho (a teda žalobca v tomto konaní) podpísal dohodu aj ako ručiteľ a prevzal na seba voči predávajúcemu povinnosť, že uspokojí všetky pohľadávky predávajúceho vyplývajúce z danej rámcovej zmluvy, nemožno konštatovať, že by týmto úkonom žalobca pristúpil aj k rozhodcovskej doložke (resp. k sporom vzniknutým v súvislosti s rámcovou kúpnu zmluvou), a teda že by ručiteľským vyhlásením bola založená právomoc rozhodcovského súdu rozhodnúť spor medzi predávajúcim (v tomto konaní žalovaným) a ručiteľom (žalobcom v tomto konaní). Na to, aby bolo možné konštatovať platné uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy vo forme rozhodcovskej doložky aj vo vzťahu k žalobcovi, musela by byť dojednaná rozhodcovská doložka aj medzi predávajúcim (žalovaným) a ručiteľom (žalobcom), čo však z obsahu rámcovej kúpnej zmluvy zo dňa 03.08.2016 nevyplýva. Žalobca ako konateľ dlžníka podpísal rámcovú kúpnu zmluvu jednak v pozícii konateľa kupujúceho a jednak ako ručiteľ - fyzická osoba; s rozhodcovskou doložkou však ako fyzická osoba súhlas nevyjadril, pretože nebol zmluvnou stranou rámcovej kúpnej zmluvy. Po zohľadnení uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že v danom prípade bol voči žalobcovi (v rozhodcovskom konaní žalovanému 2/) daný dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa ustanovenia § 40 ods.1 písm. a) bod 3 zákona o rozhodcovskom konaní, pretože rozhodcovský súd rozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva, resp. rozhodcovská doložka.

4.2. Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru o potrebe zmeny napadnutého rozhodnutia okresného súdu vo výroku I., ktorým okresný súd žalobu zamietol, a vo vzťahu k žalobcovi postupom podľa § 388 CSP rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia; keďže sa žalobca petítom svojej žaloby domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku ako celku, odvolací súd v prevyšujúcej časti (netýkajúcej sa žalobcu ako žalovaného 2/ z rozhodcovského rozsudku, ale spoločnosti Cassandra s.r.o., Einsteinova č.24, Bratislava, IČO: 45 911 738 ako žalovaného 1/ z rozhodcovského rozsudku) potvrdil.

4.3. O trovách celého konania rozhodol odvolací súd v súlade s § 396 ods. 2 CSP a § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania s odôvodnením, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku, súd prvej inštancie žalobu zamietol, na odvolanie žalobcu krajský súd rozsudok sčasti zmenil. Odvolací súd uzavrel, že úspešný tak bol žalobca aj žalovaný, a preto je namieste použitie ustanovenia § 255 ods.2 CSP, podľa ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

5. Proti rozsudku odvolacieho súdu v časti jeho tretieho výroku podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalobca, prípustnosť ktorého odôvodnil ust. § 420 písm. f) CSP, teda že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Navrhol, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zmenil v napadnutej časti nasledovne: „Súd mení rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13.3.2025, sp. zn.: 11CoR/1/2025, v časti výroku III., nasledovne: Žalobca má nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%. alternatívne aby dovolací súd v napadnutej časti vo výroku III., rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13.3.2025, sp.zn.: 11CoR/1/2025, zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žiada, aby dovolací súd priznal žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

6. Žalobca (v ďalšom texte tiež ako „dovolateľ“) uviedol, že vady zmätočnosti procesného postupu odvolacieho súdu podľa ust. § 420 písm. f) CSP spočívajú v jeho svojvoľnosti, nepreskúmateľnosti a nezákonnosti. Má za to, že v danom prípade odvolací súd pri rozhodovaní o trovách prekvapivo a

zároveň nesprávne aplikoval ust. § 255 ods. 2 CSP.

Dovolateľ argumentuje, že súd prvej inštancie prvým výrokom svojho rozsudku zamietol žalobu a druhým výrokom žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Na odvolanie žalobcu krajský súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že rozhodcovský rozsudok sp. zn. R 132/2017 zo dňa 27.12.2017, vydaný rozhodcom JUDr. Milanom Vojtekom, so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, vo vzťahu k žalobcovi M. P., nar. XX.XX.XXXX zrušuje, pričom svoje rozhodnutie odôvodnil tak, že „...pokiaľ žalobca ako fyzická osoba nebol zmluvnou stranou rámcovej kúpnej zmluvy zo dňa 03.08.2016, nemohla byť uzatvorením rámcovej zmluvy uzatvorená ani rozhodcovská zmluva, resp. rozhodcovská doložka aj medzi žalovaným ako predávajúcim a žalobcom ako fyzickou osobou. Rozhodcovská doložka medzi žalovaným a žalobcom tak podľa názoru odvolacieho súdu dojednaná nebola. (bod 11.1 odôvodnenia rozsudku)...“ Napriek zhora uvedenému, tj. odvolací súd vyhovel, resp. rozhodol v prospech žalobcu (žalobca sa domáhal zrušenia napadnutého rozhodcovského rozsudku) a v neprospech žalovaného, odvolací súd podľa dovolateľa nesprávne rozhodol o trovách konania s poukazom na § 255 ods. 2 CSP s odôvodnením, že úspešný v konaní bol aj žalobca aj žalovaný.

Žalobca má za to, že v časti napadnutého rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania je rozhodnutie odvolacieho súdu nepreskúmateľné a nedostatočne odôvodnené. Rozhodnutie odvolacieho súdu v časti nároku na náhradu trov konania je podľa dovolateľa nesprávne a v podstate neobsahuje uvedenie a posúdenie konkrétnych skutočností a dôvodov, na základe ktorých má byť rozhodnutie v časti nároku na náhradu trov konania založené. Žalobca nerozumie, aký úspech v konaní mal podľa odvolacieho súdu žalovaný, keď odvolací súd v celom rozsahu vyhovel žalobcovi, tj. žalovaný v konaní nemal žiaden úspech, a to ani len čiastočný. Jeho argumentácia a návrh na rozhodnutie bol absolútne v protiklade s návrhom žalobcu, žalovaný mal za to, že predmetný rozhodcovský rozsudok je voči žalobcovi platný a účinný, na základe čoho navrhoval podanú žalobu zamietnuť. Na prvom stupni žalovanému súd vyhovel (žalobu zamietol) a zároveň mu priznal trovy konania v rozsahu 100 %. Naopak, odvolací súd rozhodnutie súdu 1. st. zmenil v celom rozsahu v prospech žalobcu a napriek tomu, o trovách konania rozhodol podľa dovolateľa prekvapivo s poukazom na § 255 ods. 2 CSP. (žiadna zo strán nemá nárok).

7. Žalovaný vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalobcu uviedol, že žalobca sa v predmetnom konaní domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku v celom rozsahu, teda aj vo vzťahu k ďalšiemu subjektu v rozhodcovskom konaní vystupujúcim spolu s ním na strane žalovaného. Samotná skutočnosť, že tento ďalší subjekt nepodal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku neznamená, že žalobca bol v konaní úspešný napriek vyhovujúcemu rozsudku vo vzťahu k jeho osobe. Pokiaľ chcel byť žalobca v tomto konaní úspešný v celom rozsahu mal sa podľa žalovaného podanou žalobou domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku len vo vzťahu k svojej osobe. Žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu ako nedôvodné odmietol, alternatívne aby ho zamietol. Žalovaný si zároveň uplatňuje nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

8. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas (§ 427 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je prípustné a aj dôvodné a napadnutý rozsudok je potrebné v jeho napadnutom rozsahu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie (449 ods. 1 a § 450 CSP).

9. Podľa § 420 písm. f) CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Podľa § 431 ods. 1 a 2 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

11. V zmysle nálezu Ústavného súdu SR z 2. apríla 2020, sp. zn. I. ÚS 387/2019, „Podľa § 357 písm.

m) CSP jedným z uznesení, proti ktorým je prípustné odvolanie a ktoré sú tak v danej nimi riešenej otázke s konečnou platnosťou preskúmateľné v rámci odvolacieho konania, je aj uznesenie, ktorým prvostupňový súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania s konečnou platnosťou, takže rozhodnutie odvolacieho súdu o tomto odvolaní je v otázke nároku na náhradu trov konania rozhodnutím konečným (ktorým sa konanie v tejto otázke nároku končí, pozn.), a teda ho možno v zmysle už uvedeného považovať za rozhodnutie preskúmateľné v dovolacom konaní z dôvodov zmätočnosti ako rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.“

12. Nedostatočná kvalita súdneho rozhodnutia, ktorého odôvodnenie nezodpovedá procesným požiadavkám práva na spravodlivý proces, môže byť predmetom dovolacieho prieskumu v rámci uplatneného dovolacieho dôvodu v zmysle § 420 písm. f) CSP (m.m. IV. ÚS 154/2020, IV. ÚS 447/2020, I. ÚS 570/2020).

13. Podľa § 449 ods. 1 CSP, ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší.

14. Podľa § 228 ods. 1 CSP, výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak.

15. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

16. Dovolateľ namieta zmätočnosť rozhodnutia odvolacieho súdu v časti jeho tretieho výroku o trovách odvolacieho konania, tvrdiac svojvoľnosť, prekvapivosť a nesprávnú aplikáciu ust. § 255 ods. 2 CSP. Vytýka odvolaciemu súdu, ktorý napriek tomu, že rozsudok okresného súdu zmenil tak, že rozhodcovský rozsudok vo vzťahu k žalobcovi zrušil, teda rozhodol v prospech žalobcu a v neprospech žalovaného, odvolací súd podľa dovolateľa nepochopiteľne rozhodol o trovách konania s poukazom na § 255 ods. 2 CSP s odôvodnením, že úspešný v konaní bol aj žalobca aj žalovaný.

17. Dovolací súd súhlasí so žalobcom, že rozhodnutie krajského súdu v časti jeho výroku o trovách javí prvky zmätočnosti vo vzťahu k aplikácii ust. § 255 ods. 2 CSP o trovách, keď z rozhodnutia odvolacieho súdu dostatočne zreteľne nevyplýva, z akého dôvodu, ak na jednej strane rozsudok okresného súdu zmenil tak, že rozhodcovský rozsudok vo vzťahu k žalobcovi zrušil, teda rozhodol v prospech žalobcu, na strane druhej, pri rozhodovaní o trovách konania, prekvapivo uviedol, že žalobca mal vo veci úspech iba čiastočný.

Odvolací súd v bode 13. odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol, že ...Žalobca sa podanou žalobou domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku; súd prvej inštancie žalobu zamietol, na odvolanie žalobcu krajský súd rozsudok sčasti zmenil (tak, že rozhodcovský rozsudok vo vzťahu k žalobcovi zrušil pozn. dovol. súdu). Úspešný tak bol žalobca aj žalovaný...

Dovolací súd v intenciách dovolania žalobcu uznáva, že odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu neobsahuje uvedenie a posúdenie konkrétnych skutočností a dôvodov, na základe ktorých má byť rozhodnutie v časti nároku na náhradu trov konania založené, keď z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu nie je zrejmé, na základe akých konkrétnych skutočností, vzťahujúcich sa k tomuto konkrétnemu prípadu, má byť založené rozhodnutie o údajnom čiastočnom úspechu žalovaného. Z obsahu žaloby vyplýva, že žalobca (p. M. P.) bol jediným účastníkom na strane žalobcu, z čoho vyplýva, že výlučne on sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku voči nemu ako strane sporu (žalobcovi), pričom bol plne úspešný. Dovolací súd súhlasí, že skutočnosť, že žalobca v celom rozsahu uspel v danom konaní, nemožno považovať za čiastočný úspech z dôvodu, že samotný napadnutý rozhodcovský rozsudok zostal v platnosti voči inému subjektu, ktorý ani nebol účastníkom tohto konania, resp. ktorý nepodal žiadnu žalobu o zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku (§ 228 ods. 1 CSP). Pri riešení otázky náhrady trov konania musí ísť o posúdenie miery procesného úspechu alebo neúspechu vo veci v závislosti od vzťahu meritorneho rozhodnutia k žalobnému petitu, resp. k tomu, čo každá zo sporových strán v konaní požadovala a akého rozhodnutia súdu sa domáhala. V danom prípade bolo rozhodnuté tak, ako to navrhoval žalobca počas celého konania, tj. v prospech žalobcu.

18. So zreteľom na uvedené, odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nenaplnil požiadavky plynúce zo základného práva žalobcu na súdnu ochranu, keďže odôvodnenie v časti výroku o trovách nemožno považovať za uspokojujúce. Postupom súdu došlo teda k vade v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP, ktorá zakladá porušenie práva žalobcu na spravodlivý súdny proces, dovolací súd preto zrušil podľa § 449 ods. 1 CSP rozsudok odvolacieho súdu v časti jeho tretieho výroku, ktorým súd určil, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 450 CSP. V ďalšom konaní bude potrebné, aby sa odvolací súd s akcentom na skutočnosť, že procesný úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, vysporiadal s vytýkanými vadami a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil v súlade s § 220 ods. 2 CSP. V ďalšom konaní je odvolací súd viazaný právnym názorom dovolacieho súdu vysloveným v tomto uznesení (§ 455 CSP).

19. V novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.